

udstedte af Creditforeningerne, ikke ere Skatter, og dog vil han finde, at de give Udpanningsret ganske paa den samme Maade som de kongelige Skatter. Det forekommer mig altsaa, at der ikke er Grund til at stemme for dette Endringsforslag. Det af Udvalget under Nr. 25 stillede Endringsforslag skal jeg tiltræde; det angaaer vel en betydelig Nedsættelse, men jeg finder, at der er Anledning til at gaae ind paa den. Jeg vilde være i høi Grad fristet til at stemme for det af det ærede Mindretal under Nr. 27 stillede Endringsforslag, dersom ikke de juridiske Indvendinger, der ere anførte af den ærede Ordfører, og for hvilke jeg maa bøde mig, talte derimod. — Langt mindre Tilbøjelighed vilde jeg derimod have til at stemme for det under Nr. 28 opførte Endringsforslag. Det ærede Mindretal foreslaaer under Nr. 29 den i Lovudkastet fastsatte Mulkst nedfat til $\frac{1}{20}$; men det forekommer mig, at man ikke bør gaae ind paa en saadan Nedsættelse. Man er ved Lovudkastet gaaet ud fra den Tanke, at idet den Afgift, der her skulde erlægges, var meget lille, skulde derimod Bøden være meget stor. Narfagen, hvorfor man ikke kan sammenligne den Bøde, der her er foreslaaet, med den, der er sat f. Ex. for den Forseelse, at en Mand ikke angiver, naar han har udvidet sine Bygninger, ligger deri, at en Udvidelse af Bygninger ikke saaledes kan skjule sig som en Slutseedel, og efter hvad der er oplyst af den ærede Rigsdagsmand for Mariager (M. Hage), ikke alene iaar, men gjentagne Gange tidligere; er der en Utilbøjelighed til at betale disse smaa Afgifter hos dem, der have med, disse Sager at gjøre. Jeg troer derfor, at det er ønskeligt, at man slaar Phantastien med en bestemt Bøde, saaledes at Billebet af en 100-Rd. Seddel svæver for Mæglerens Blis i det Dieblis, han vil skrive en Slutseedel paa ustemplet Papir; det er dette Billede, som jeg troer det er af Vigtighed at fremstille, for derved at modarbejde Utilbøjeligheden til at erlægge denne ubetydelige Afgift. Der er jo her Tale om Slutseidler, som Mæglere have med at gjøre, og hvor der derfor ikke let vil kunne begaaes nogen Forseelse af Uvidenhed. Efter Alt, hvad der foreligger, troer jeg, det er nødvendigt og ønskeligt at fastholde denne vistnok store Bøde, saa at enhver Vedkommende

kan sige til sig selv: om Du ogsaa 1000 Gange slipper fri, men kun bliver taget eengang, saa er din Gevinst borte; Du vilde have staaet Dig bedre ved de 1000 Gange at opfylde Lovens Forpligtelse, end kun en eneste Gang at overbevises om at have tilsidefat den. Jeg skal endelig bemærke, at 100 Rd. jo dog heller ikke er en saa forstræffelig Sum, at den kan ødelægge en Mand's Belsærd, og jeg skal tilføje, at forsaavidt der skulde være saadanne Omstændigheder tilstede, hvorved det virkelig viste sig, at det var en utilregnelig Uvidenhed, der var Grund til Overtrædelsen — en Mægler vil ikke kunne paastøde Uvidenhed, thi han maa kende det Papir, hvorpaa han skal skrive sine Slutseidler — saa kan Bøden jo nedsættes eller aldeles eftergives; den almindelige Venaadningsret vil jo nemlig ogsaa kunne komme til Anvendelse paa disse Bøder, der er ingen Indskrænkning i saa Henseende. Jeg troer derfor ikke, at der er nogen Anledning til at stemme for det under Nr. 29 stillede Endringsforslag.

Med Hensyn til de øvrige Endringsforslag, der ere stillede af det ærede Udvalg, saa skal jeg tiltræde dem alle. De indeholde forskjellige Rettelser; de kunne vel med Hensyn til den Forringelse af Stempelafgiften, som de ville medføre, frembyde nogen Betænkelighed, men efter mit Skjønne er det dog ikke i særdeles stort Omfang, og jeg finder dem i og for sig saa hensigtsmæssige, at jeg ikke kan andet end tilraade dem. Jeg modtager dem med Paaskjønnelse, som virkelige og betydelige Forbedringer, der af Udvalget ere gjorte i det forelagte Lovudkast.

Ischerning: Det vigtigste Spørgsmaal, som ligger for i denne Afdeling, er Spørgsmaalet om at ophæve en Række af Begunstigelser. Den ærede Minister har udtalt, hvad der vistnok er meget rigtigt, at man i en Lov af denne Bessaffenhed skal komme bort fra Begunstigelserne, og han har troet at finde et Godkæfte for at hæve de her omhandlede Begunstigelser fremfor hele den øvrige Række. Dette forekommer mig ikke at være en rigtig Forudsætning. § 74 staaer i den allernøieste Forbindelse med hvad der nu foreligger, og jeg seer ikke,